

Meditatie over Johannes 14:1-3 en 15-19

Broeders en zusters in Christus,

Wij vierden donderdag de Hemelvaartsdag. De dag waarop we mochten gedenken dat Jezus deze aarde verlaten heeft en naar de hemel is teruggegaan. Hij werd opgenomen in de directe tegenwoordigheid van Zijn hemelse Vader. Vanuit de hemel regeert Hij als Koning over de geschiedenis van deze wereld en als Hogepriester bidt Hij voor Zijn wereldwijde gemeente, die door de woestijn van deze wereld op weg is naar Gods stralende toekomst. Jezus' hemelvaart is voor Zijn leerlingen niet onverwachts gekomen. Hij heeft hen daar bewust op voorbereid. In het afscheidsgesprek dat Jezus voert in Johannes 14 op de avond van de witte donderdag, dus voor de Goede Vrijdag en het Paasfeest, brengt hij Zijn discipelen al op de hoogte van de terugkeer naar Zijn Vader en bereidt hen voor op het naderende afscheid.

Wat heeft die aankondiging met Zijn discipelen gedaan? Jezus zegt in het eerste vers van dit hoofdstuk: 'Laat jullie hart niet in beroering raken. Jullie geloven in God, geloof ook in Mij'. Toen de discipelen hoorden dat hun Meester zou weggaan naar de hemel waren ze helemaal van de kaart en uit het lood geslagen. De bodem onder hun leven begint te wankelen en ze weten niet hoe ze het hebben en hoe het verder moet. Grote angst en paniek maakt zich van hen meester. De verwarring staat op hun gezichten af te lezen. Moeten ze echt verder zonder Jezus? Kan dat wel en hoe moet dat dan? Hoe gaat de Heere Jezus met die verbijstering bij de vleugellam geslagen discipelen om? Lacht Hij hen erom uit, in de zin van: 'Doe niet zo overdreven, stel je niet aan, zo erg is het nu ook weer niet'. Allerminst! De Heiland ziet en voelt hun verwarring aan. Hij neemt hun gevoelens serieus. Hij geeft namelijk exact weer hoe zij zich op dit moment voelen. En Hij vat die gevoelens die Hij bij Zijn geliefde leerlingen ziet, samen in een sprekend beeld. Jullie voelen je op dit moment als 'wezen'. En dat klopt ook wel, want dát is precies de positie waarin jullie achterblijven wanneer Ik ben weggegaan.

Wat is een weeskind eigenlijk? Dat is een kind dat zijn ouders verliest op het moment dat het nog niet buiten de zorg, de steun en de bescherming van die ouders kan. Het is hulpeloos en hopeloos alleen in de wereld, ontredderd, angstig en zonder thuis. Je kunt denken aan oorlogsvwezen of straatkinderen in grote steden. Weeskinderen hebben dan vaak als grondgevoel dat ze geen vast grond onder de voeten hebben. Ze zijn kwetsbaar en voelen zich in de steek gelaten. Een kind met ouders weet als het goed is dat het onvoorwaardelijk geliefd is, gekend en aanvaard. Voor een wees spreekt het niet vanzelf dat er een plekje voor hem of haar is. Een wees is er niet zeker van dat er nog wel iemand is die echt onvoorwaardelijk van hem houdt! Hij is ergens altijd bezig om zijn plekje te verdienen. Bezig met de vraag of het wel goed genoeg is en wat er nodig om meer geliefd te worden. Omdat ze zich in zo'n kwetsbare positie bevinden, daarom spoort de Bijbel ons op veel plaatsen aan om vooral zorg te dragen voor weeskinderen, hen niet aan hun lot over te laten, maar hen in liefde en zorg op te vangen.

En nu zegt de Heere Jezus tegen Zijn leerlingen: 'wanneer Ik naar Mijn hemelse Vader ben gegaan, dan blijven jullie als wezen achter!' Met dit beeld zegt de Heiland niet alleen iets over de gevoelens van verwarring en eenzaamheid bij de discipelen, maar maakt Hij óók duidelijke dat de leerlingen na Zijn vertrek niet op eigen benen kunnen staan en niet hun eigen koers kunnen bepalen. Ze zullen als afhankelijke mensen achter blijven. Ze zullen zijn aangewezen op de hulp en steun, op de bescherming en bewaring van een ander.

Maar daarbij laat Hij het niet. Want nadat Jezus heeft gezegd: 'Ik zal jullie niet als wezen achterlaten'. Beloofd Hij hen dat Hij, dat Hij als Hij thuiskomt in het Vaderhuis, zal vragen om een andere Trooster, een ander Raadsman, een andere Helper voor hen. Iemand, die Hem op aarde zal vervangen, die tot

in eeuwigheid, permanent bij hen zal blijven en die hen in alles zal helpen en begeleiden. Iemand die de klappen voor hen zal opvangen en voor hen, als het nodig is, in de bres springt. Op Wie ze altijd en overal mogen terugvallen. Een andere Trooster. De Heere Jezus doelt dan op de Heilige Geest die met Pinksteren zal komen. Hij zal precies dezelfde dingen doen als Jezus heeft gedaan. Hij gaat met hen in hetzelfde spoor verder en zij zullen in alles van Hem afhankelijk blijven.

Laat je dit allemaal op je inwerken dan zegt de Heiland eigenlijk twee dingen tegen Zijn volgelingen. In de eerste plaats dat die Plaatsvervanger, de Heilige Geest, tot in eeuwigheid bij hen zal blijven. Dat houdt dus in dat de gemeente van de Heere Jezus tot het eind der tijden nooit boven de positie van wees uit zal komen. Tot aan de dag van de wederkomst blijft de gemeente van de Heere Jezus aangewezen op de hulp en steun, de leiding en kracht van de Heilig Geest. In die zin zul je als christen dus nooit op eigen benen staan. Je blijft tot je laatste ademsnik afhankelijk van de hulp en leiding van de Heilige Geest. Zonder Hem verdwaa ik hopeloos en kom ik nooit thuis bij God. Het is goed om dit diep tot je hart door te laten dringen. Als volgeling van Jezus blijf je altijd op de hulp van de Trooster aangewezen. Dat geloofsbesef houd je als christen bescheiden en ootmoedig. Het voorkomt dat je een vals zelfvertrouwen opbouwt en een autonome manier van leven ontwikkelt.

In de tweede plaats biedt het besef dat je altijd afhankelijk blijft van de Heilige Geest ook een diepe troost. Je bent dan namelijk in het leven vol voetangels en klemmen niet overgeleverd aan de overwegingen en neigingen van je eigen hart. Juist als je door het ontdekkend licht van de Heilige Geest enigszins zicht hebt gekregen op de donkere machten en krachten die er huizen in je hart, is het een bemoediging om te mogen horen dat er in dat zelfde hart een Helper en Begeleider woont om leiding te geven aan je leven, om je te bewaren en te beschermen. Het geeft je een diep besef van geborgenheid en veiligheid dat je altijd en op elk moment kunt terugvallen op de Heilige Geest, die je wegwijst, goede adviezen geeft en voor je in de bres springt als dat nodig is! Het vertrouwen dat de Heilige Geest altijd bij je is, betekent dat je niet aan jezelf overgelaten bent en onbeschermd in het leven staat. En daarom kun je met een gerust hart je aan Hem toevertrouwen.

Daarom is het ook zo kwetsend en pijnlijk voor de Heilige Geest als wij buiten Hem om zelf onze zaakjes proberen te regelen. Wanneer we de Geest, die ons tot Helper en Begeleider gegeven is, negeren dan bedroeven we de Heilige Geest, zegt Paulus. Niet minder vernederend is het voor de Geest wanneer wij Hem er pas bij halen, nádat we eerst zelf onze plannen hebben opgesteld en onze keuzes hebben gemaakt. Ook daarmee doe je de Geest verdriet! Als dat je levenshouding is, kan de Geest Zich terugtrekken. Hij verlaat ons niet, maar Hij laat steeds minder merken van Zijn tere aanwezigheid. Daardoor verkilt ons geloofsleven, raakt het besef van geborgenheid steeds meer op de achtergrond en groeien we bij de Heere vandaan.

Herkent u dat in uw leven? Dat uw gebedsleven kwijnt, dat u steeds minder verlangt om in Gods nabijheid te zijn en uw Bijbel te lezen? Zou dat te maken kunnen hebben met het feit dat u de Heilige Geest bedroeft? Zou het hiermee kunnen samenhangen dat je op de één of andere manier boven je positie van kwetsbare wees bent gaan leven? Je hebt het besef van afhankelijkheid verloren, je bent vanuit je eigen kracht aan de slag gegaan, je zet zelf de koers uit, terwijl je daar de Heilige Geest niet bij betrekt. Bezeerd en bedroefd heeft Hij zich teruggetrokken en wacht Hij tot je tot inkeer en omkeer komt. Hem je schuld belijdt en Hem opnieuw de ruimte geeft, die Hem toekomt. In die weg zult u merken dat de Geest weer actief wordt en je geloofsleven weer warmte en gloed krijgt.

Jezus keert terug naar Zijn hemelse Vader. Hij zal niet langer lichamelijk bij hen zijn. Maar daarmee is niet alles gezegd! Want Jezus zegt: 'Ik zal jullie niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar jullie toe'. Wat bedoelt Hij daarmee? Dat is duidelijk, zeg jij. De Heere Jezus zal terugkeren naar deze aarde. Spreekt Hij hier over Zijn wederkomst? Dat kan, maar ik denk dat Hij hier toch ook nog iets

anders bedoelt. Kijkt u maar. Eerst zegt Hij in vers 16 dat er een andere Trooster zal komen. Vervolgens zegt Hij in vers 18 dat Hij Zelf zal terugkeren naar deze aarde. Met andere woorden: in de persoon van de Trooster komt de Heere Jezus Zelf naar deze aarde. Op grond van deze woorden mag je dus zeggen dat de Heere Jezus Zelf in en door de Heilige Geest tot aan de voleinding van de wereld bij Zijn leerlingen, bij Zijn gemeente op aarde zal zijn en blijven. Het is goed om dat bewust tot ons te laten doordringen. Wanneer de Heilige Geest in mijn hart komt wonen, dan komt in Hem de levende Heere Jezus in mijn hart wonen. De Heilige Geest zorgt ervoor dat de Heere Jezus Zelf aanwezig is in mijn hart en leven. De Heilige Geest maakt dat de levende Heiland mij zeer nabij is. Het is haast ongelofelijk, maar echt waar! Hoewel de Heere Jezus op dit moment lichamelijk in de hemel verblijft, mag ik weten dat Hij door de Heilige Geest in mijn hart woont, maar mag ik er ook op vertrouwen dat ik echt en hecht met Jezus, ja met Zijn leven, Zijn liefde en Zijn kracht, verbonden blijf.

Wat betekent dit nu concreet voor ons als christelijke gemeente en persoonlijk dat Jezus belooft door Zijn Geest in ons te wonen? Dat betekent in de eerste plaats dat de Heere Jezus alleen als je Hem woonruimte geeft iets voor je kan betekenen. Als wij ons hart gesloten houden voor de Heilige Geest kan Jezus daar niet wonen. Geven wij ons echter in vertrouwen aan de Heilige Geest over dan zal Hij ons een echte ontmoeting met Jezus geven. Een ontmoeting vanuit Zijn Woord, maar ook in de sacramenten. Om ons te voeden, te helpen, te leiden en te zegenen in de gebrokenheid van dit leven. Een ontmoeting waar kracht vanuit gaat! Jezus staat aan de deur van ons hart en Hij klopt om woning te maken in ons bestaan. Geef je daaraan gehoor en laat je Hem vol vertrouwen toe dan zul je net als de mensen, die Jezus tijdens Zijn aanwezigheid op aarde rechtstreek konden aanspreken en aanraken, Hem ontmoeten. En zal door de Heilige Geest, Die met Pinksteren is uitgestort, heel ons leven tot op het bot vernieuwd en veranderd wordt.

In de tweede plaats is het een bemoediging, dat Jezus belooft door Zijn Geest in ons te komen wonen. Die bemoediging hebben de discipelen hard nodig. De discipelen worden namelijk de wereld ingezonden als getuigen van Jezus Christus. Zij zullen dan, net als Jezus de ervaring opdoen, dat er voor hen geen plaats is in deze wereld. Juist dan zullen ze helemaal aangewezen zijn op de hulp en leiding van de beloofde Trooster. In eigen kracht redden ze het niet. Ook wij hebbend de Heilige Geest hard nodig. Het is niet eenvoudig om in deze tijd, met zoveel afleiding en verleidingen, tijd en rust te nemen voor het lezen van de Bijbel. Je kunt je ook vandaag op school of op je werk soms diep eenzaam voelen als je uitkomt voor de Naam van Jezus. Er kan in je leven zoveel gebrokenheid zijn; dingen die maar niet veranderen. Lichamelijk en psychisch lijden waarmee je geconfronteerd wordt. Vergeet dan deze belofte van de Heere Jezus niet: dat de Geest de andere Trooster, de Helper, in eeuwigheid bij je zal zijn. Het is de Heilige Geest, die als je Hem uitnodigt, komt met raad en wijsheid, moed en kracht, geduld en uithoudingsvermogen troost en vrede. Elke dag weer opnieuw zal Hij je dan Jezus' woorden te binnenbrengen, zodat je kunt volhouden. Wat een machtige belofte geeft Jezus ons waarop we mogen bouwen en vertrouwen. Laten wij dan als wezen, als afhankelijke en ootmoedige mensen, toeleven naar het Pinksterfeest. Wat zal het een bijzonder Pinksterfeest zijn als de levende Heere Jezus door Zijn Geest voor het eerst of opnieuw ons huis en hart vervuld. Dan wordt en blijft waar wat Jezus zegt: 'Ik leef en u zult leven'! Amen